

ALPI , 23-30. juli 2010.

(Grossglockner 3798 m, Grossvenediger 3674m, Matterhorn 4478m, Breithorn 4164m, Castor 4228m i Difourspitze 4634m)

U organizaciji PD „Pobeda“ Beograd, akcija uspona na nekoliko vrhova u Alpima bila je baš grandiozno zamišljena. Plan je bio da se planinari podele u tri grupe, tako da svaki planinar popne po tri vrha. Po mom skromnom mišljenju, falila je samo jedna „sitnica“: bar jedan rezervni dan, a idealno bi bilo da ih je bilo dva. Ovako, predeš toliki put, a od 36 planinara nekoliko njih popne „samo“ dva vrha.

Sve je započelo u petak, 23.07.2010. u 17 sati kad je autobus iz Skerlićeve, podno Hrama Svetog Save, krenuo na put dug 800 km. U selo Kals (Austrija) stigli smo po planu u 5 i 30. Nas devetnaest se prepakovalo i spremilo za uspon na Grossglockner, koji je najviši vrh Austrije sa svojih 3798 m, a ostali su otišli još 36 km dalje da bi popeli Grossvenediger. Vreme je bilo prijatno, svetlo oblačno, mestimično i sunčano. Na uspon smo krenuli od doma Lucknerhaus koji se nalazi na 1920 mnv. Bilo je 6 i 45.

Devetnaest planinara i Grossglockner u daljini

Dom Lucknerhutte, 2241m nv

Trebalo nam je sat vremena da dođemo do doma Lucknerhutte koji je sa igralištem za decu ispred. Prosto je neverovatno koliko austrijanci planinare i koliko je male dece koje vode sa sobom. Mi smo samo napravili kratku pauzu i krenuli dalje. Sledeći dom je na 2802 m i zove se Studlheutte. Svi planinarski domovi su fantastično sređeni, čisti, uvek ima šta da se pojede i popije. To što je naš standard takav kakav je, pa nam je sve skupo, to je druga priča. Nismo žurili pa smo i tu napravili pauzu jer su neki hteli da pojedu tanjir supe. Brinuli smo što je vreme počelo da se kvari pa je pao dogovor da se u domu stave pojasevi, sprema užad, da dereze budu na dohvata ruke, ...čekao nas je glečcer. Kad smo izašli iz doma videli smo da je vreme već bilo drugačije,... plus, navlačila se i gusta magla. Nastavili smo dalje. Posle jednog dosta jednostavnog prelaza oko planine, došli smo do glečera. Oprezno, jedan iza drugog, relativno brzo smo savladali taj deo a onda počinje stena. Što je najgore, tad se spustila i magla tako da imam samo jednu sliku sa tog dela. U najviši dom u Austriji , Adlersruhe, 3454 m, Gogan i ja smo ušli u 14 i 30. Posle neprospavane noći u autobusu, posle pešačenja od 8 sati, i popete visine od 1534 m, posle dosta velike hladnoće koja nas je zahvatila na kraju uspona , čaj koji smo naručili dobro nam je došao. Dva čaja na 3454m koštaju 5,6 evra. Nismo mnogo sedeli u zajedničkoj prostoriji,... koliko da se malo ugrejemo. Kod njih nije dozvoljeno da jedeš ono što si poneo, pa smo se vrlo brzo povukli u sobu gde je trebalo da prespavamo. Oluja napolju je bivala sve jača. Čulo se kako vetar zavija. Samo smo se gledali bez reči. Uspon na vrh je bio planiran u 4.

Glečerska pukotina

Greben

Buđenje u 4 sata samo nas je razočaralo. Napolju sneg, vetar, ... po takvom vremenu se ne kreće na uspon. Odluka je da sačekamo da svane pa onda da vidimo šta ćemo. Ni tada nije bilo promene. U 8 sati vodičdonosi odluku da se vraćamo. Tu nam je falilo nekoliko sati rezervnog vremena. U povratku, već oko 11 sati pojavilo se sunce, mi smo već bili prešli glečer. Da smo bili u domu, tad smo mogli na vrh, ali šta je tu je...Ponovo u dom na 2800 , pa u dom na 2200, pa u dom na 1920m. Tu smo sačekali ostatak grupe koja se takođe nije popela na Grossvenediger, iz istog razloga kao što je bio naš. Čekalo nas je 650 km noćnog putovanja do Zermatta, u Švajcarskoj,... u autobusu nije bilo neko posebno raspoloženje, ali ...idemo dalje.

Povratak

Ovako je izgledao kad smo se spustili na 1900m

Ponedjeljak, 26.juli, četvrti dan naše akcije, osvanuo je u Tasch-u, malom mestu, 5 km pre Zermatta. Tu smo ostavili naš bus i minibusima se prevezli u Zermatt. To je najveće mondensko zimsko mesto u Švajcarskoj, ispod samih Alpa, iznad kog se uzdižu mnogi poznati vrhovi, i koji ima neverovatnu izgrađenu infrastrukturu za sve zimske, a i letnje sportove (na glečerima se i u sred jula skijalo kao kod nas u sred zime). Kroz samo mesto nema saobraćaja, osim malih električnih minibusova. Ispod same železničke stanice je kamp, gde smo odmah podigli šatore i spremili se da se gondolom popnemo na Klein Matterhorn (3883 m), odakle bismo se popeli na Breithorn (4164 m). Vožnja od sat vremena gondolom za mene je bila pravo otkrovenje. Koliko hotela, pansiona, brvnara, sve prepuno cveća, ljudi,što planinari, skijaši, biciklisti, šetači....

Pogled iz gondole na Zermatt sa nekih 3000m

Svuda brvnare prepune cveća i turista

Po izlasku iz gondole trebalo je pripremiti se za uspon ali je između mene i Gogana došlo do nesporazuma tako da se nas dvoje nismo popeli na Breithorn, već smo se vratili u kamp. Svi ostali koji su pošli, njih tridesttroje se popelo po lepom sunčanom vremenu. To večer smo se kratko prošetali po gradu i rano legli, s obzirom da smo prethodnu noć proveli u autobusu.

Rano ujutru je trebalo spakovati se za uspon na Difur, ali sam ja još prethodnog dana bila donela odluku da ne idem sa grupom, već da sama sebi organizujem uspone u naredna dva dana. Gogan je otišao sa grupom od 30 planinara i bio jedan od 12 koji su uspešno popeli najviši vrh Švajcarske, 4634m, drugi po visini vrh Zapadne Evrope.

Gogan: „ Pošli smo u 7 sati železnicom koja za pomoćno sredstvo ima zupčastu letvu, zbog velikog uspona i rada u svim vremenskim uslovima. Voz nas je dovezao na stanicu Rotenboden, na 2815 m, a odatle, nas 30, grebenom, dolazi do glečera koji se proteže od vrha Monte Rosa prema Zermattu. Prelazak po glečeru je uslovio montiranje dereza i usporio kretanje, zbog velikog broja pukotina u istom. Planinarski dom Monte Rosa se nalazi na visini od 2795 m i pošto u njemu nije bilo mesta za smeštaj naše grupe, većina je podigla šatore iznad samog doma. Slavko Šmit i ja smo se švercovali u hodniku doma. Oka nismo sklopili jer se mnogo dece muvalo, a pokret na uspon je zakazan za 2 i 30. Krenuli smo nešto ranije do kampa naših iznad doma, gde je održan kraći sastanak pre uspona. Spoljna temperatura je bila plus 5. Prvi deo uspona vodi po krševitom terenu i kako se približavamo platou na 3600m, sve postaje zaleđeno i klizavo. Montiraju se dereze i formiraju se naveze. Krećemo se sporo i oprezno zbog velikog broja ledničkih pukotina koje su dubine i po 30 m i širine jednog do dva metra. U osvit zore dolazimo na greben ispod samog Difurspitze koji je na 4200m. Temperatura je minus 15 sa vetrom od tridesetak km na sat. Zbog stalnog prćenja dubokog snega, zbog vetra i velike hladnoće, a uspona koji je pod uglom od 70 stepeni ispred nas, većina je odustala. Formiraju se nove 4 naveze po 3 planinara koji su bili najspretniji, da bi se u što kraćem roku, do 12 sati, popeli na vrh. Uspon vodi po samom grebenu, nije obezbeđen ničim, a na pojedinim mestima su noževi širine dvadesetak cm sa ogromnim padovima sa obe strane. Oko 13 sati smo na vrhu. Spušta se magla, pojačava se vetar. Spuštamo se na suprotnu stranu, niz sajle i konopce, alpinistički spust, u dužini oko 250 m. Žurnim koracima se vraćamo i kao po pravilu, diže se magla, pred nama pucavidik prema dolini glečera, vrhovima Breithorn, a u daljini se nazire Matterhorn. Tek sada vidimo gde smo noćas prošli i koliko smo srećni, a i znanja našeg vodiča Vlade Matkovića, imali. Stižemo u dom, gde srećom ima mesta, mrtvi umorni, ali srećni i prezadovoljni. Ovom prilikom se zahvaljujem mojim drugarima iz naveze, Zoranu Kovljeniću i Slavku Šmitu, na prijateljskoj saradnji pri usponu. Večera, pivo, noćenje, i... sutra povratak u Zermatt.

Tehnički podaci: Rotenboden, izlazak iz voza - dom Monte Rosa : 445 m uspona i 8 km.

Dom Monte Rosa –Difurspitze : 1764 m uspona, 6,7 km

Temperatura: pri polasku plus 5, na vrhu, minus 15, pri povratku u dom plus 7.

Ukupno za dva dana pređeno : 30 km sa 2549 m uspona...“

Polazak ka domu Monte Rosa

Ledničke pukotine

Dom Monte Rosa

Lednička pukotina

Uspón uz stenu

Slavko i ja na vrhu, 4634 m

Ja sam iskoristila prevoz železnicom do Rotenbodena i odatle grebenom se prvo popela do Gornergrata na 3089 m gde se nalazi ogromna opservatorija , gde ima puno posetilaca, ...tu je poslednja stanica železnice i odatle, sve grebenom, popela jedan od vrhova na njemu, Hohtalli, 3286 m. Vratila sam se ponovo do Rotenbodena i uhvatila poslednji voz u 19 i 30 za povratak u Zermatt.

Železnica na 3000 m

Gornergrat i Matterhorn iza

Masiv Monte Rosa sa vrhom Difurispitze

Levo je „grebenče“ od 3000m kojim sam išla

28.juli, dan uspona na Difur ja sam provela penjući se od Zermatta(koji se nalazi na 1620m) ka istočnoj strani Materhorna , stazom koja se zove Materhorn trial, pa preko Stafela na 2139m i Stafelalpa na 2408 m do Schwarzsee paradise na 2585 m. Tu me je uhvatilo nevreme tako da sam se gondolom spustila u Zermatt. Provela sam predivan dan i nemoguće je opisati šta sam sve videla.

Istočna strana Matterhorna

Levo, moje jučerašnje „grebenče“ i Monte Rosa u sredini

29-og jula smo sačekali osvajače Difura, spakovali kamp i krenuli, preko Italije, put Srbije. Za kraj, šta reći, neponovljivo iskustvo, Alpi su zaista nešto što treba videti i doživeti, pa na bilo koji način.

Tekst i fotografije: KocićDragica

Tekst sa uspona na Difur: KocićGogan, fotografije: Slavko Šmit

Više slika na:

<http://picasaweb.google.com/103403197313440168096/Alpi2330072010?authkey=Gv1sRgCKWwwqG3jMCIDQ#>